

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1903

ΑΡΙΘ. 42

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 3
 διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκῳ χρυσῷ 23

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Διδυμοτεῖχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
 † Ὁ Μ. Πρωτοδύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
 † Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά—Ἀνέκδοτα πατριαρχ. γράμματα—
 ὑπὸ Ἀλ. Λαυριώτου—Ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ Ὁρολογίου τῆς μο-
 νῆς τῶν Ἀκοιμήτων—ὑπὸ Μ. Ι. Γ.—Δικαστ. καὶ ἀγγελίαι—
 Παράρτημα «Ἐκκλ. Ἀληθείας» «Εὐαγγελ. Διδάγματα».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αὐτοκρατορικῆς εὐμενείας δείγματα.

Συστάσει τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κκ. Ἰωακείμ, ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς ἡμῶν ἄναξ Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ εὐηρεστήθη ν' ἀπονεύμῃ σήμερον τὰ ἐξῆς παράσημα καὶ βαθμοὺς εἰς τινὰς τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν, τῶν ἐντίμων συμβούλων καὶ δύο τῶν πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων: Τοῖς σεβασμιωτάτοις μητροπολίταις Νικομηδείας κ. Φιλοθέῳ τὸ ὀσμανιὲ Α' τάξεως, τῷ Νεοκαισαρείας κ. Ἀλεξάνδρῳ τὸ μετζνδιὲ Α' τάξεως, τῷ Μιτυλήνης κ. Κυρίλλῳ τὸ μετζνδιὲ Β' τάξεως, τῷ Ἡλιουπόλεως κ. Ταρασίῳ τὸ ὀσμανιὲ Β' τάξεως, τῷ Καλλιουπόλεως κ. Ἱερωνύμῳ τὸ μετζνδιὲ Β' τάξεως. Τοῖς ἐξοχωτάτοις Κοσμά πασᾷ τὸ μετζνδιὲ Α' τάξεως, τῷ Γιάγκῳ βέη Ἰωαννίδῃ τὸν βαθμὸν Μπαλιά, τοῖς ἐριτίμοις κκ. Σόλωνι Καζανόβῳ τὸ μετζνδιὲ Β' τάξεως, τῷ Κωστάκῃ Ἀνανιάδῃ, Παναγιώτῃ Χρυσῷ, Μιχαήλ Σιφναίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ Συνιόσογλου τὸν βαθμὸν μουτεμαῖζ καὶ τὸ παράσημον μετζνδιὲ Γ' τάξεως, καὶ τοῖς κκ. Μάρκῳ Βασιλείῳ καὶ Χρήστῳ Παπαϊωάννου τὸν βαθμὸν σανιὲ καὶ τὸ ὀσμανιὲ Δ' τάξεως.—Ἐπὶ τούτῳ μετὰ μεσημβρίαν τῆς σήμερον μεταδάντες εἰς τὰ ἀνάκτορα

ὁ τε μητροπολίτης Νεοκαισαρείας καὶ οἱ σύμβουλοι Κοσμά πασᾷ καὶ Συνιόσογλους ἐφέντης ὑπέβαλον τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν κομίζοντες καὶ εὐχαριστικὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Θ. Π.

Συνεδρία δύο Σωμάτων.—Τῇ π. δευτέρᾳ συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμ. πατριάρχου κοινῇ τῶν δύο Σωμάτων συνεδρία, καθ' ἣν σὺν ἄλλοις ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ γνωμοδοτικὴ ἔκθεσις τῆς ἐκ τῶν ἐξοχωτάτων Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ πασᾷ, ἀρχιμεταφραστοῦ τῶν ἀνακτόρων, μεγάλου λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου καὶ Ἀνδρέου Κοπάση ἐφέντη, μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους, ὡς ἐγράψαμεν, συγκειμένης ἐπιτροπῆς, γνωματευούσης κατὰ πλειοψηφίαν ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ διορίσκειν ἐκάστοτε τὰς ἐφορείας καὶ ἐπιτροπὰς τῶν ἡμετέρων ἐθνικῶν καθιδρυμάτων ἀνήκει τῷ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίῳ. Τὰ δύο σώματα ἀπεδέξαντο τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς κατὰ πλειοψηφίαν, μειοψηφησάντων τῶν σεβασμ. Μιτυλήνης, Διδυμοτεῖχου, Ξάνθης, Βοδενῶν, Βελεγράδων καὶ Καλλιουπόλεως.

Πρὸς τούτοις διωρίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κκ. Ἱ. Χλωροῦ ἐφέντη, διευθυντοῦ τοῦ Ὁθωμαν. γραφείου, Ἀ. Οἰκιάδου καπουκεχαγιά καὶ τοῦ Α' γραμματέως τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Π. Νικολοπούλου μετ' ἐντολῆς ὅπως μελετήσασα λεπτομερῶς σχετικὰ τινὰ διοικητικῆς φύσεως ζητήματα ὑποβάλῃ ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῶν.

Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως.—Ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Κύριλλος διὰ γράμματος ἡγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι αἰσίως ἀφίκετο εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ ἐγκαρδίου ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς τε δημογεροντίας καὶ τῶν κεντρικῶν σωματείων τῆς πόλεως.

Μητρόπολις Πελαγονίας.—Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Ἀμβρόσιος ἐξέφρασεν εὐχαριστίας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τοῖς ὑλικοῖς βοηθήμασιν, ἅτινα ἡ ὑπὲρ τῶν παθόντων ὁμογενῶν Ἐπιτροπὴ ἀπέστειλεν ἐσχάτως διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ παθόντας ὀρθοδόξους.

Μητρόπολις Βόσνης.—Ἐν τινι τῶν προηγουμένων συνεδριῶν, ἐγκρίσει συνοδικῇ, εἶχεν ὑποδειχθῇ τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Βόσνης κ. Νικολάῳ ὅπως ἀποστείλῃ ἐνταῦθα δύο νέους βосновίους ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολὴν χάριν σπουδῶν. Ὁ πανιερ. Βόσνης συμμορφούμενος πρὸς τὸν πόθον τοῦτον τῆς Ἐκκλησίας διὰ γράμματος αὐτοῦ, ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ παρελθόντος σαββάτου, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀποστέλλει δύο τοιούτους μαθητὰς χάριν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ. Οἱ εἰρημένοι μαθηταὶ Δουκᾶς Πέγγοδιτς καὶ Κωνσταντῖνος Μαγιαστόροδιτς καλούμενοι, ἀφίκοντο ἤδη εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ τῇ συνοδίᾳ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου πρώην Ἐρσεκίου κ. Ἰγνατίου ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δόντος αὐτοῖς τὰς δεούσας νουθεσίας.

Μητρόπολις Κασσανδρείας.—Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Ἰωάννης διὰ γράμματος αὐτοῦ ἡγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν αἰσίαν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἀφίξιν καὶ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχε παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου αὐτοῦ.

Ἱερὰ Σύνοδος.—Ἐντελῶς ἀναρρώσας ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ ἐπανέκαμψεν εἰς βασιλεύουσαν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὁ πανοσιολ. ἀρχιεπίσκοπος κ. Γεννάδιος Ἀλεξιάδης, ἀρχιερατευὺς τῆς Ἱ. Συνόδου.

Νεκροταφεῖον Ἐγρικαπίου.—Περὶ συμπληρώσεών τινων ἐν τῷ περιτειχίσματι τοῦ γραικικοῦ τούτου νεκροταφείου, οὗ ὑπὲρ εὐπρεποῦς παραστάσεως ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης εἰργάσθη κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πατριαρχεῖαν, εἶχε συναποτελεσθῇ ἐπιτροπὴ τις ἐξ

ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν, ὅσαι θάπτουσι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἐν αὐτῷ, καὶ αἵτινες ἐχορήγησαν καὶ χρηματικὸν τι ποσόν. Τούτου δὲ μὴ συμπληρώσαντος τὰς ἀπαιτούμενας 150 λίρας, τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐνέκρινε πρὸ ἐβδομάδος, αἰτήσῃ τῆς πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ χρήματος διωρισμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν τούτων ἐπιτροπῆς, ὅπως συστήσωσιν αὗται ἑτέραν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀθροισιν τῆς προαιρετικῆς ἐκάστου συνδρομῆς, ἐργασθῆσομένης ἐντὸς τῶν ἐνοριῶν τούτων οὐχὶ δ' ἐκτὸς αὐτῶν.

Ἐπέτειος ὀνόματος.—Ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς πανιερ. μητροπολίταις Καισαρείας, Χαλδείας καὶ Ροδωπόλεως, ἄγουσι τῇ τρίτῃ (14 μεσοῦντος), μνήμῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γερβασίου, τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἑορτήν.

Μητρόπολις Μελενίκου.—Χθὲς (16) ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν, τυχὼν τῆς ἀδείας τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐγράψαμεν, ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μελενίκου κ. Ἰωακείμ.

Συντάξεις.—Εἰς τὸν πανοσιολ. ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἱεροθέον Μυλωνάδην ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου νὰ δίδωνται κατὰ μῆνα ἐκ μὲν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου γρόσια 100, ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ πατριαρχ. ναοῦ 50 καὶ ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ταμείου 50.

Δωρεά.—Ὁ ἡγούμενος καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου πανοσιολογιάτου ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰάκωβος Βατοπεδινὸς ἡγγεῖλε διὰ γράμματος τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ἀποστέλλει ἀργυρόχρυσον περίβλημα διὰ τὴν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης εἰκόνα τοῦ ἁγίου Φωτίου, κατασκευασθὲν δαπάναις τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀοιδίμου Προκοπίου Ἰβηρίτου, ἡγουμένου χρηματίσαντος τοῦ αὐτόθι μετοχίου τοῦ ἀλεξανδρινοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου.

Γάμος.—Ἐν μέσῳ πολλῶν οἰκείων, συγγενῶν καὶ φίλων, ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν Μακροχωρίῳ, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὁ γάμος τοῦ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Χρήστου Παπαϊωάννου μετὰ τῆς ἐλλογίμου δεσποινίδος Σοφίας Κυριακίδου τέως διευθυντρίας τοῦ αὐτόθι παρθεναγωγείου. Ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. διεβίβασε τοῖς στεφθεῖσι τὰς εὐχετηρίους προσορσεις καὶ εὐχὰς ὁ ἱερολ. διάκονος κ. Ἱεροθέος Ἀνθουλίδης.

Ἐπισκέψεις.— Τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδηήσας φιλογενέστατος τραπεζίτης κ. Ἰωάννης Πεσματζόγλου, διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἀξιοτίμου ἀδελφοῦ αὐτοῦ τραπεζίτου κ. Στεφάνου Πεσματζόγλου. Τῇ ἐπαύριον ἀντεπεσκέψατο τὸν κ. Πεσματζόγλου ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος.

Τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς ἐνταῦθα σερβικῆς πρεσβείας κ. Χρίστις μετὰ τοῦ ἐκ τῶν διερμυνέων κ. Κ. Γρούπσεβιτς καὶ προχθὲς ὁ ἐνταῦθα παρεπιδηών κ. Σκάσης μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, θυγατρὸς τοῦ ἐξοχωτ. πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Γρυπάρη.

Καθαίρεσις διακόνου.— Ὁ ἐν Μασσαλία προϊστάμενος τῆς ἑλλην. ὀρθοδόξου κοινότητος πανοσ. ἀρχιμ. κ. Γρηγόριος Ζιγαβινὸς διεδίδασε τῇ Ἐκκλησίᾳ αἰτησὶν τοῦ διακόνου κ. Θεοκλήτου Παπαδοπούλου, ἀπὸ πολλοῦ ἐν Γαλλίᾳ τὰς διατριβὰς ποιουμένου, ἀγγέλλοντος ὅτι παραιτεῖται τὸν διακονικὸν βαθμόν. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ καθαίρῃ τὸν εἰρημένον διάκονον.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Μονὴ ἁγίου Γεωργίου ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνῃ.— Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης (14) ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Μ. Σπηλαίου ἀγγέλλον τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ὅτι ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἀντιγόνῃ μοναδρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου Κρίστη διωρίσθη ὑπ' αὐτοῦ ὁ πανοσιώτ. ἱερομόναχος κ. Ἱερεμίας Πετρόπουλος, ἐπὶ τριηκονταετίαν χρηματίσας προϊστάμενος ἐν Πριγκήπῳ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ καθυστεροῦντες ἐκ τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν, τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ τῶν πανοσιωτάτων ἡγουμένων καὶ ἐπιτρόπων τῶν ἱερῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν καὶ λοιπῶν κληρικῶν, πρὸς οὓς ἀπεστάλησαν ἐσχάτως, συνοδικῇ ἐγκρίσει, ἀντίτυπα τῶν ὁμιλιῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Φωτίου, ἐκδόσεως τοῦ ἐξοχ. ἀρχοντος Μ. λογοθέτου, παρακαλοῦνται ἵνα ἐμβάσωσι τὸ ταχύτερον τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν πρὸς τὴν

ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου σεβ. μητροπολιτῶν Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ καὶ Ξάνθης κ. Ἰωακείμ.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου· τῇ 15 ὁκτωβρίου 1903

† ΚΥΖΙΚΟῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Λίαν θλιβερόν ἀγγελμα διχθιβάσθη τηλεγραφικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐκ Δαρδανελίων τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου. Ὁ ἐνθους καὶ ζήλῳ διαπύρῳ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου μοχθῶν μητροπολίτης Κυζίκου Κωνσταντῖνος ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος μετέστη πρὸς Κύριον, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ὁ θάνατος αὐτοῦ θλίψιν προξενήσας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπεστέρησεν αὐτὴν ἀνδρὸς ἔμψυκος, ἱεράρχου διακεκριμένου καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀρετῶν χριστιανικῶν κοσμουμένου, μετὰ ἀγαστῆς εὐσυνειδησίας καὶ φιλοτιμίας τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἐκπληρώσας ἐν μέσῳ τῶν ποιμνίων, ἃ ἐνεπιστεύσατο αὐτῷ ἡ Ἐκκλησία. Ἀρτίαν κτησάμενος τὴν θεολογικὴν μόρφωσιν ὁ αἰδιδίμος ἐν τῇ κατὰ Χάλκην ἱερᾷ Θεολογ. Σχολῇ μετὰ τὴν ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, τῇ Ἀδριανουπόλει, ἐγκύκλιον παιδευσιν, προσελήφθη, ἀποφοιτήσας τῆς σχολῆς τῷ 1884, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Διονυσίου τοῦ Ε', διορισθεὶς κατὰ πρῶτον κωδικογράφος, εἶτα, 1886, ὑπογραμματεὺς καὶ τῷ 1887 ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου, ὁπότε διορισθεὶς καὶ μέλος τῆς διευθυνούσης τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» ἐπιτροπῆς εἰργάσθη μετὰ ζήλου ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ πατριαρχικοῦ ὀργάνου. Τῷ 1893 ἡ Ἐκκλησία προήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ἐμπιστευσαμένη αὐτῷ τὴν πνευματικὴν κυβέρνησιν τῆς ἐπαρχίας Ρόδου, ἣν καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανεν ἐπὶ ἐπταετίαν ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Τῷ 1898 προσκληθεὶς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰργάσθη μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ ζήλου, ἰδίᾳ ἐν τῇ Κ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπῇ, ἥς διετέλεσε πρόεδρος, ὁπότε συνεκροτήθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τὸ Ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον. Ἐν ἀρχαίς τοῦ 1890, χηρεύσαντος τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου, ἡ Ἐκκλησία ἐνεπίστευσε τῷ ἀειμνήτῳ, παρσχόντι ἤδη ἐπίζηλα διοικητικῆς δεξιότητος τεκμήριον, τὴν ποιμανσιν τῆς σπουδαιοτάτης ἐπαρχίας Κυζίκου. Μεταβὰς αὐτὸς ἐπεδόθη ἀκαθάρτῳ καὶ ἐπιζήλῳ ἀφοσιώσει εἰς θεραπείαν πάσης παιδευτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἑλλεί-

МЕЧНИКОВА

ψεως, ἀνεγείρας σχολὰς ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ παν-
τὶ σθένει ἐπιδιώξας τὴν ἀνόρθωσιν τῶν πλημμελῶς
κειμένων.

Ἄμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ μεταστάντος
ιεράρχου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προ-
σκέλεσας παρ' ἐαυτῷ τοὺς σεβασμιωτάτους συνοδικοὺς
ἀνεκοίνωσε τὸ θλιβερὸν γεγονός, τοῦθ' ὅπερ ἐποιήσατο
καὶ τῇ ἐπαύριον τρίτῃ ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ἐπι-
σήμεως, ἐκφράσας καὶ τηλεγραφικῶς τὴν πολλὴν θλι-
ψιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ προώρῳ μεταστάσει τοῦ
θρηνουμένου ποιμενάρχου πρὸς τὴν δημογεροντίαν καὶ
τὰ σωματεῖα τῆς ἐπαρχίας. Τῇ τρίτῃ, συνοδικῇ ἐγκρί-
σει, ἀπεστάλησαν ἐντεῦθεν οἱ πνευρ. μητροπολίται
Δυρραχίου κ. Προκόπιος, πρῶτον Μελενίκου κ. Κων-
σταντῖνος καὶ πρῶτον Δισκάτης κ. Ἰωαννίκιος σὺν
τῷ Μ. ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Νικοδήμῳ καὶ τῷ ἱεροδ. Ἱεροθέῳ
Ἀνθουλίδῃ, οἵτινες ἐκήδευσαν μεγαλοπρεπῶς καὶ
παιδῶν τὸν μεταστάντα, τὴν κηδεῖαν παροικου-
θησάντων τῶν αὐτόθι προξένων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρα-
τῶν, τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν, ἐν ἐπι-
σήμεῳ στολῇ ἀπάντων, καὶ πλείστον ἐγκρίτων ὁμοεθνῶν
καὶ ξένων πολιτῶν. Λόγον ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ
διάκονος κ. Ἱεροθέος Ἀνθουλίδης ἐξάρχας τὰς ἀρετὰς
τοῦ ἀποθανόντος, ἐκ μέρους δὲ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ
ἀδριανουπολιτῶν προσεφώνησεν ὁ Μ. ἀρχιεπισκοπάρχης
κ. Νικόδημος. — Οἱ ἀποσταλέντες πρὸς κηδεῖαν τοῦ μα-
καρίτου ἐπέστρεψαν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν πόλιν
ἡμῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ. — Ὑπὸ τὴν
ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναγγέλλοντες ἐκάστοτε πᾶν
ὅπερ εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἀνάγεται φροντίδα περὶ
διαφυλάξεως καὶ διδασκαλίας τῆς ἱερᾶς ἡμῶν
μουσικῆς, τὴν πρώτην θέσιν δικαίως ἐδίδομεν
εἰς τὸν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἀπὸ σχεδὸν ὁ
κταετίας ἐργαζόμενον Ἐκκλησιαστικὸν Μου-
σικὸν Σύλλογον, τὸν ὑπὸ μορφὴν παρασταθέν-
τα κατ' ἀρχὰς ἐπιτροπείας μουσικῆς. Ὑποστη-
ρίζοντες τὸν τε σκοπὸν καὶ τὴν ἀγαθὴν πρόθε-
σιν τοῦ Συλλόγου, εἰς ὃν γενναίαν ἐχορήγησαν
ὑποστήριξιν, εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ βη-
μάτων, ὃ τε παναγιώτατος πρῶτον Κωνσταντι-
νουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος ὁ ἀπὸ Ἐφέσου καὶ
ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης κύριος
Ἰωακείμ ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, ἡνύχόμεθα καὶ ἡ
ὑποστήριξις αὕτη νὰ μὴ μειωθῇ, καὶ αἱ χο-
ρηγίαι τῶν τὰ πρῶτα παρ' ἡμῖν ἐπὶ φιλομουσίᾳ

φερόντων, ὑποβαστάζουσαι τὸ ἔργον τοῦ Συλ-
λόγου, νὰ μὴ παύσωσιν. Οὕτω νέαν καὶ πάλιν
δωρεὰν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ σωματείου ἡγγειλεν
ἡμῖν τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, τὴν ἐκ 400 χρυσῶν
φράγκων τῆς ἐλλογίμου δεσποινίδος Κλεοπά-
τρας Ξενοκράτους Κυριαζῆ, ἀνακουφίζουσιν
ἐπαρκῶς τό τε σωματεῖον, ἐκδίδον ἤδη τὸ Ε'
τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ τεῦχος, συγκεείμενον ἐξ
εἴκοσι σχεδὸν μεγάλων τυπογρ. φύλλων, καὶ
τὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς σχολῆς ἀ-
πρόσκοπτον λειτουργίαν, ἀριθμούσης τῇ στιγ-
μῇ ταύτῃ 187 μαθητάς. Ἀλλὰ καὶ ἐξ Ἁγίου
Ὁρους τρισχιλίῳ περίπου γροσίων προαιρε-
τικὸν ἔρανον καὶ χιλίων γροσίων ἐτησίας συν-
δρομὰς μελῶν ἔλαβε κατ' αὐτὰς ὁ Σύλλογος
διὰ τοῦ πρὸ μηνὸς ἀποσταλέντος ἐκεῖσε πανο-
σιωτάτου πατριαρχικοῦ ἐφημερίου κ. Ἀντω-
νίου Φωτιάδου, δι' οὗ καὶ πρὸ τριετίας ἴσον
εἰσεπράχθη ποσόν. Ὁ Σύλλογος ἐν γένει μέχρι
σήμερον εἰσέπραξεν ἐκ συνδρομῶν ἀνωτέρων
ἀρχῶν καὶ συστημάτων καὶ φιλομούσων ἰδιω-
τῶν 800 σχεδὸν λίρας, προστασία καὶ συστά-
σει τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας.

Διὰ τῶν σπουδαιοτάτων τούτων χορηγημά-
των, ὃ τε Σύλλογος ἐν γένει διετετήρηθη, καὶ τὸ
περιοδικὸν αὐτοῦ ἔζησε καὶ ἡ Μουσικὴ Σχολὴ
ἀπρόσκοπτως ἐλειτούργησεν. Ἐκ τῶν ἀπολυ-
θέντων κατὰ τὸ 1901 τελειοδιδάκτων αὐτῆς,
δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, οὐδεὶς ἔμεινεν ἄνευ θέσεως,
καὶ τούτων ἐπτὰ μετέρχονται τὸν ἱεροψάλτην ἐν
τῇ πρωτευούσῃ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις,
ἐξ ὧν οἱ τρεῖς εἰσι καὶ διδάσκαλοι, καθὼ τε-
λειόφοιτοι τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς. Ἐκ τῶν δε-
κατριῶν τελειοδιδάκτων τοῦ 1902 ἐργάζονται
ὡς ἱεροψάλται ἡ βοηθοὶ ψαλτῶν οἱ δέκα, καὶ
τούτων ἐννέα ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ὧν εἷς καὶ δι-
δάσκαλος, τελειόφοιτος ὢν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχο-
λῆς. Ἐκ δὲ τῶν εἴκοσιν ἐννέα τελειοδιδάκτων
τοῦ 1903 μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμα ἱεροψαλ-
τῶν ἡ βοηθῶν δέκα, καὶ εἷς τὸ τοῦ πρώτου κα-
νονάρχου τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ μένουσι δ' ἐρ-
γαζόμενοι καὶ οἱ ἐνδεκα ἐν τῇ πρωτευούσῃ
ἤτοι ἐκ 33 ἱεροψαλτῶν τελειοδιδάκτων τῆς Μου-
σικῆς Σχολῆς 27 ἐργάζονται ἐν τῇ Κωνσταν-
τινουπόλει, δωρεὰν ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ διδα-
χθέντες. Εὐχόμεθα νὰ ἀκούσωμεν προσεχῶς ὅτι
καὶ κτίριον ἴδιον ἐκτήσατο ἡ Σχολή, χάρις εἰς

τὸν φιλόμουσον ὁμογενῇ κ. Κωνσταντῖνον Εὐστρατίου Σέβαστόπουλον, ὡς αὐτὸς εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς ὑπέσχετο·

Ἄλλ' ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ὁ Σύλλογος κηρύξει πᾶσιν ὡς καθήκον αὐτοῦ τὸ αἰὲν ἀριστεύειν, οὐ μόνον καταρτίζων διὰ τῆς Σχολῆς φιλομούσους ὁμογενεῖς, δυνατοὺς καὶ νὰ ψάλλωσι κατὰ πάτριον ὕφος καὶ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς μελέτας ἐπὶ τῆς πατρίου μουσικῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ περιοδικοῦ ἐκδίδων ἀνέκδοτα μελετήματα τῶν πάλαι μουσικοδιδασκάλων καὶ δημῶδεις μελωδίας, ἐν γένει δὲ δεικνύων ἐμπράκτως ὅτι πάντες οἱ ἀναλαμβάνοντες ἐργασίαν οἵανδήποτε καὶ ἀποστολὴν ἐν τε τῷ σωματείῳ καὶ τῇ Σχολῇ ἀνέλαβον νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ ἰδέας εὐγενούς, ἐν αὐταπαρνησίᾳ πολλῇ τὸ ἴδιον εἰς τὸ κοινὸν θυσιάζοντες. Ὁ Σύλλογος ἀπήλυσεν ὑλικῆς προστασίας οἷας οὐδὲν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐνταῦθα σωματείων, καὶ οἱ ἐργασθέντες ἐν αὐτῷ λαμπρὰς ἔτυχον ἀμοιβῆς καὶ προστασίας ἐκ μέρους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας· ταῦτα δ' ὑπ' ὧν ἔχοντες ἀναδειχθήσονται βεβαίως ἄξιοι τῆς στοργῆς ταύτης, ὑπὲρ ἱερᾶς τέχνης ἐργαζόμενοι μετ' αὐταπαρνησίας, οὐχὶ δὲ ὑπὲρ ἐφημέρου καὶ φθαρτοῦ χρήματος.

Σὺν τῷ παρόντι τεύχει τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἔχουσιν ὑπ' ὧν οἱ ἀναγνώσται τὴν προμετωπίδα τῆς ἐκδόσεως σπουδαιοτάτου βιβλίου, ὅπερ οὕτω δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Εὐλογίᾳ καὶ συννεύσει τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακείμ Γ' τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, καὶ τυχοῦσα, διὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς τεῦχος, τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς τοῦ Βατοπεδίου μονῆς, ἡρξάτο ἐκδιδομένη ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου ἢ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ, ἧς τὸ Α' τεῦχος, συγκείμενον ἐκ σελίδων μεγάλων διστήλων 80, δῆλον οὖν 160 στηλῶν, περιέχει 1) ἐπιστολὰς Ἐδ' ἀδήλου συγγραφέως, ἃς ὁ ἐκδότης ἀποδίδωσιν εἰς Θεοφάνην Νικαίας τὸν Γραπτὸν· 2) Ἀρσενίου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Αὐτωρειανοῦ λόγον τινὰ περὶ τῶν πρὸς Λατίνους διαφορῶν, γραφέντα πιθανῶς μετὰ τὴν ἀποτυχούσαν

εἰς Ρώμην πρεσβείαν αὐτοῦ τῷ 1254 ἔτει· 3) Μιχαὴλ ρήτορος τοῦ Βαλσαμῶνος λόγον εἰς τρεῖς νεοφανεῖς (1347) ρώσσους μάρτυρας, εἰσαχθέντας ἀμέσως εἰς τὸ ἑορτολόγιον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας· 4) Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Βέκκου δύο συνοδικὰς πράξεις· 5) ἀδήλου νομομαθοῦς, Ἰωάννου Κίτρος ἢ Δημητρίου Χωματιανοῦ, Κανονικὰς ἐπιλύσεις ἀποριῶν· καὶ ταύταις συναφεῖς 6) Χαρίτωνος Κωνσταντινουπόλεως σημείωμα συνοδικὸν καὶ 7) τοῦ διασήμεου τῆς Ἀντιοχείας πατριάρχου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος Κανονικὰς ἐπιλύσεις εἰς ἐρωτήσεις 59 Μάρκου τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας· αἱ λύσεις αὗται διαφέρουσι λίαν τῶν παρὰ Ράλλη καὶ Ποτλῇ φερομένων καὶ γνωστῶν ἤδη ὡς ἔργου τοῦ Βαλσαμῶνος, καίπερ οὔσαι δ' ἐκείνων ὀλιγώτεραι ἐνέχουσιν ἐν τούτοις ἐξετάσεις ἀποριῶν μὴ ἀναγινωσκομένων ἐν τῷ «Συντάγματι τῶν ἱερῶν κανόνων». Τὸ μέρος τοῦτο τῆς «Νέας βιβλιοθήκης τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων», ἐκτενόμενον καὶ ἐν τῷ Β' τεύχει, περιέχει περισσοτέρας τῶν ὀγδοήκοντα λύσεις ἀποριῶν παρομοίων χρησιμωτάτας εἰς πάντα κληρικὸν καὶ πάντα νομομαθὴ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐν γένει δίκαιον ἀσχολουμένους·

ἀλλὰ καὶ τὸ σύνολον τοῦ βιβλίου περιεχόμενον ἀποβήσεται πᾶσιν ὠφέλιμον τοῖς ἐρευνῶσι καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ τὴν νομολογίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκάστοτε κατὰστασιν τῶν γραμμάτων παρ' ἡμῖν καὶ τῆς θεολογικῆς ἡμῶν φιλολογίας καθόλου. Ἐν τῇ συλλογῇ καὶ ἐκδόσει τῶν κειμένων, γινομένη ἐπιστάσι καὶ πόνῳ τοῦ Μ. χαρτοφύλακος κ. Μ. Ι. Γεδεών, κατὰ χειρόγραφα τῶν βιβλιοθηκῶν Ἀγίου Τάφου, Ἀγίου Ὁρους καὶ τῆς ἐν Πάτμῳ παλαιφάτου βιβλιοθήκης, οὐδόλως ἐπικρατεῖ τὸ πνεῦμα τὸ διευθύνον ἄλλοτε παρομοίας ἐπιχειρήσεις, οἷαι αἱ τοῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἀνδρονίκου Δημητραπεοπούλου, ἢ τοῦ ἐκδότου τῆς «Φιλοκαλίας τῶν ἱερῶν νηπτικῶν», ἀλλὰ πνεῦμα γενικώτερον· οὕτως ἐκδοθήσονται διὰ τῆς «Νέας Βιβλιοθήκης» ἔργα συγγραφέων ἐλλήνων ἐρμηνευτικὰ, ἱστορικὰ, ἀσκητικὰ καὶ τοῦ κανονικοῦ δικαίου, ἢ βίοι ἁγίων, ἔχοντές τινα σχέσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κωνσταντινουπολιτῶν· λόγοι

πατέρων οίουδήποτε θέματος ἀπεκλείσθησαν ἂν μὴ ἔχωσι σχέσιν ἐπίσης πρὸς ἱστορικόν τι γεγονός, ἢ ἂν μὴ διαφωτίζωσι τὴν κατάστασιν τῶν ἡθῶν, ἐκδοθήσονται δὲ λόγοι τῶν πρὸ τῆς 1Β' ἑκατονταετηρίδος λογίων· ἐν γένει τεθέντος ὁρίου τοῦ ἔτους 1500 διὰ πᾶσαν δημοσίευσιν· ἂν δ' ἐκδίδωνται καὶ τινες συγγραφαὶ κατὰ τὴν 1ΣΤ' καὶ 1Ζ' ἑκατονταετηρίδα γραφεῖσαι, αὗται πατέρας ἐπιγράφουσι διασήμους ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κληρικοὺς Ἕλληνας, οἷον Πηγᾶς καὶ Μαργούνιος καὶ Σεβήρος καὶ Μανουὴλ Κορίνθιος καὶ εἴ τις ὁμοίος αὐτοῖς.

Προσδοκωμένης τῆς υποστηρίξεως τῶν φιλιστόρων, ἡμετέρων τε καὶ μὴ ἑλλήνων, ἡ «Νέα βιβλιοθήκη τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων» κατασταθήσεται μνημεῖον πανάριστον τῆς εὐσεβείας καὶ πολυμαθείας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὧν τὰ ἐκδιδόμενα ἔργα ἀποβήσονται σὺν τῷ χρόνῳ χρησιμώτατα πᾶσιν· εἰ μάλιστα τὸ παράδειγμα τῆς γεραρᾶς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου μιμηθῶσι καὶ ἕτεροι, ἢ ἀπρόσκοπτος ἔκδοσις τοῦ συγγράμματος ἐξασφαλισθήσεται, ἢ δὲ ἡμετέρα Ἐκκλησία διαιωνίσει διὰ τοῦ βιβλίου τούτου τὴν πατρώαν εὐσέβειαν καὶ πολυμάθειαν, ἥτοι διὰ μικρᾶς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως, ἣν ἔργα λογίων κληρικῶν ἐπιφανῶν θέλουσι παριστᾶμε γάλην καὶ σπουδίαν τοῖς ἐπιγινόμενοις, καίτοι λιτὴν καὶ μικρὰν ἔκδοσιν ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὰς θαυμασίας ἐκδόσεις τοῦ Μαΐου, τοῦ Γαλλανδίου, τοῦ Κομπεφισίου καὶ τοῦ Πίτρα.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ἱερᾶς Μ. Λαύρας*

ὑπὸ

ΛΑΕΞ. ΛΑΤΡΙΩΤΟΥ

5.

Πατριάρχου Κυρίλλου (Λουκάρεως).

Οἱ ἀπχντρχοῦ εὐρισκόμενοι ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτιμοι, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ἐντιμώτατοι κληρικοί, εὐλαχέστατοι ἱερεῖς, ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοί, χρησιμώτατοι ἄρχοντες,

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 419—422.

καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου λαὸς, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, τέκνα ἐν Κυρίῳ κ.τ.λ.

Γνωστὸν ὑμῖν ἔστω ὡς ἀπὸ τοῦ γράμματος τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυρίου Ἰγνατίου ἐπιστώθημεν ὅτι ὁ ἐν τῇ σεβ. μονῇ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης «Νέας Σιών» τῆς ἐν Δαμασκῷ περίφημος καὶ περιβόητος οὗτος νῶς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ θαυματουργὸς κατὰ πολλὰ εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν, καὶ κτιρίων παλαιῶν² τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, ἀπὸ τὸν πόθον καὶ ἀγάπην ὅπου εἶχε νὰ κτίζῃ νῶους καὶ μοναστήρια· ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ εἰς Δαμασκόν, ἔξω τῆς πολεως ἕως εἴκοσι σταδίων εὐρίσκετο μία εἰκὼν θαυματουργὸς, ζωγραφία τοῦ Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς ἔρημον τόπον. Τότε Θεοῦ εὐδοκοῦντος ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανόν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰουστινιανέ βασιλεῦ καὶ αὐτοκράτορ Ρωμαίων, νὰ ἔλθῃς ἔξω ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκομαι νὰ με προσκυνήσῃς· καὶ ὁ βασιλεὺς πηγαίνόμενος ἐπροσκύνησε. Τότε ἔδωκε θέλημα νὰ κτίσῃ μοναστήριον, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ κατὰ τὸ θεμέλιον καὶ κατὰ τὸ σχέδιον τῆς Ἀγίας Σοφίας· ἔκτισαν δὲ καὶ τοῦτον τὸν νῶον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, μοναστήριον γυναικεῖον, προσκύνημα παλαιὸν καὶ θαυματουργόν, καὶ γίνεται ἀπὸ τοὺς ἄραβας πολλὰ πτωχὸν καὶ ἔχουν ἐξοδα πολλά. Διὰ τοῦτο ἔδωκεν ἡ μετριότης ἡμῶν τὰ παρόντα γράμματα μετὰ καταστίχου διὰ νὰ τρέχωσι πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἐλεήμονας χριστιανούς οἱ ρηθέντες πατέρες τῆς Νέας Σιών, τοὺς ὁποίους δεχθῆτε ἀσπασίως καὶ ἰλαρῶ τῷ ὁμῶν καὶ μετὰ πάσης χαρᾶς ἐπιδώσατε

1. Χρυσάνθου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Συνταγματίον περὶ τῶν ὀφικίων κτλ. σελ. 78. α' Ο' Σαῖδαναγίας ὑπέρτιμος. Τοῦτο εἰς τὸ παλαιὸν δὲν ἠῤῥαμεν· ἀγκαλὰ καὶ νὰ περιέχῃται εἰς τὴν Φοινίκην τῆς Λιβανησίας.

Ἐνταῦθα εἶναι καὶ ἐπώνυμον ταύτης μοναστήριον Σαῖδαναγία λεγόμενον, ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κείμενον ἐπὶ λόφου τινὸς καὶ κατοικοῦμενον ὑπὸ μοναζουσῶν Ἀραβιστῶν, κτίριον ὡς ἄδεται, τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ· ὅθεν καὶ διὰ τοῦτο καὶ μάλιστα διὰ τὰ γινόμενα εἰς αὐτὸ ἀδιάκοπα θαύματα καὶ ἰάματα εἶναι ἐξάκουστον καὶ σεβάσιμον εἰς ἀπασαν τὴν Ἀραβίαν καὶ πλουτεῖ καὶ διάφορα ἀναθήματα· ἐνθα καὶ ἡμεῖς ἐπαναστρέφοντες ἀπὸ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀσθενήσαντες καθ' ὁδὸν ὑπὸ λοιμικῆς νόσου, ἐξετίσθημεν εἰς αὐτὸ ἡμέρας δέκα ἐπτά, καὶ τότε ἀφιέρωσαμεν τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν ἐν ἐγκόλπῳ χρυσοῦν μετὰ λίθων καὶ μαργάρων καὶ ἀπὸ Πόλεως ἐπέμψαμεν ἐν κανδήλιον ἀργυροῦν.

2. κτίριον παλαιὸν γραπτέον.

ἐλεημοσύνας, νὰ γίνηται ἀδελφοὶ εἰς τὴν μονὴν ταύτην ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἔξετε τὸν μισθὸν κατὰ τὸν προφήτην Δαβὶδ· «ὁ βαλὼν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ πένητος εὕρισκει ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ δικαστοῦ» οὐ ἡ χάρις κτλ.

(πατριάρχ. χειρὶ) Ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος Δ' Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας.

Θεοφάνης ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ.

6.

Πατριάρχου Παϊδίου.

Ὅσιώτατε καθηγούμενε τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς Λαύρας, κ.τ.λ.

Τὸ παρὰ τῆς κοινότητος τοῦ μοναστηρίου ὑμῶν σταλὲν πρὸς ἡμᾶς γράμμα ἐλάβομεν τὴν ὑγείαν σας καὶ ἐχάρημεν· ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεγενημένα· καὶ ἐπειδὴ γράφετε καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴ στέλλωνται πλέον παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐξόριστοι εἰς τὸ μοναστήριόν σας διὰ φύλαξιν, ἐπειδὴ καὶ σὰς προξενεῖται ζημία καὶ ἐνόχλησις, διὰ τοῦτο, συγκατανεύσαντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν τοιαύτην σας αἴτησιν καὶ παρακλήσιν, ἰδοὺ γράφομεν διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν συνοδικῆς ἐπιστολῆς μετὰ τῶν συνκαδελφῶν ἡμῶν ἱερωτῶν ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, καὶ σὰς πληροφοροῦμεν καλῶς καὶ βεβαίως ὅτι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει σταλθῇ πλέον ἐκ μέρους ἡμῶν τε καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐξόριστος εἰς τὸ ἱερόν ἡμῶν μοναστήριον· καὶ λοιπὸν ἔχοντες τὴν τοιαύτην καλὴν πληροφορίαν θέλει εἴσθε εἰς τὸ ἐξῆς ἀμέριμνοι περὶ τούτου καὶ ἀνενόχλητοι. αψκζ', ὁκτωβρίου δ'.

Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑμῶν εὐχέτης.

Ἡρακλείας Γεράσιμος—Νικομηδείας Σεραφεῖμ—Νικίης Κωνσταντίνος—Χαλκηδόνος Νικόδημος—Θεσσαλονίκης Ἀνανίας—Σηλυβρίας Μανιάρχος—Ἀθηνῶν Ἰάκωβος—Φιλιππουπόλεως Μανιάρχος—Μεθύμνης Διονύσιος—Χίου Δανιήλ—Δρούστρας Κύριλλος.

7.

Πατριάρχου Διονυσίου Γ'.

Διονύσιος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρόεδρος Θεσσαλονίκης.

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Ἱερισσοῦ, καὶ ἱερεῖς καὶ γέροντες τῆς χώρας Βαρσάρης.

Οἱ πατέρες τῆς ἁγίας Λαύρας ἀνήγγειλαν ἡμῖν ὡς ἔχοντες τόπον τινὰ ἐκπαλιν εἰς τὰ ὅρια τοῦ χωρίου

καὶ ἴδιον κτῆμα τοῦ μοναστηρίου διὰ νὰ ξεκαλοκαυρῶν τοῦ μοναστηρίου τὰ πράγματα*, καὶ διὰ νὰ φθαρθοῦν τὰ πράγματα καὶ νὰ μείνῃ ὁ τόπος ἱκανὸν καὶ ἰκανὸν χρυσαυμένον, ἐπανεστήσαντινες τῆς χώρας καὶ ἀπεσκίρτησαν τὸν αὐτὸν τόπον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου καὶ τὰ ἔδωκαν πρὸς ἄλλους ἀδικοῦντες προφανῶς. Διὸ γράφοντες, εἰ οὕτως ἔχη, ἵνα ὅστις τῶν χριστιανῶν ἡξεύρῃ περὶ τοῦ τόπου τούτου καὶ κρύψῃ τὴν ἀλήθειαν κ.τ.λ. (αἱ συνήθειαι ἀραί).

Ἐν μηνὶ ματίῳ ἰνδικτιῶνος** δ'.

ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΚΟΙΜΗΤΩΝ ΜΟΝΗΣ*

Κανὼν [πε]ρ[ι]ε[χ]ω[ν] τοῦ ὅλου χρόνου τοὺς ἁγίους ἐν εἵδει μην[ολογί]ου τὴν ἀποδημειώσιν ἐκάστου ἐν τοῖς τροπαρίοις αὐτῶν ἀποδεικνύει δι' ἀληθινῆς τοῦ . . . Ποίημα Σεργίου μοναχοῦ

[Μηνὶ] Ἀπριλλίῳ α'.

Τῆς σαρκὸς ἀφειδήσαντο

1 Ζωσιμᾶς σὺν Μαρίᾳ τε καὶ ἡ Τασσία 2 Τίτος τε καὶ Στέφανος, 3 Νικήτας (45) Εὐστράτιος, Ἀμφιανός, Αἰδέσιμος, σὺν τῷ ὑμνογράφῳ Ἰωσήφ, Ἰλαρίων, 4 Ἀνδρέα τῆς Κρήτης, ὁ σοφὸς Ἀγαθόπους, σὺν ἅμα Θεοδούλῳ, 5 ἁμμά ἡ Θεοδώρα.

Ἦμνοις τιμάσθω Κλαύδιος σὺν λοιποῖς 6 καὶ Εὐτύχιος ἐκπὸν σὺν εἰκοσιν, 7 ὁ Μιτυλήνης Γεώργιος, 8 Ἀγαθος, Φλέγων, Ἑρμῆς, Ἀσύγκριτος, Ροῦφος, Ἐπαφρᾶς τῶν ἀποστόλων τὸ κλέος, Πέτρος, Κελεστίνος, Βάδιμος, 9 Πανσολύπης, Εὐψύχιος, σὺν τούτοις 10 οἱ Ἀφρικῆς σαρκῆτα.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα 11 Ἀντίπας ἐπενείσθωσιν 12 Σάββας ὁ Γοτθῆς, Ἀρτέμων, Σισίνιος, Δήμης σὺν, Πρωτίωνι 13 Μαρτίνος, 14 Κρήσκης καὶ Συμεὼν 15 Πούδης καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Τρόφιμος, τούτοις 16 Ἀγάπη, Χιονία καὶ Εἰρήνη, σὺν ἅμα 17 τῷ θείῳ Ἀκακίῳ 18 Ἰάκωβος καὶ Ἀζής.

Τὰς ἀλγηδόνων ἔφερον οἱ ἀήττητοι μάρτυρες Τρύφων, Ἰωάννης, Λεωνίδης, ἅμα τε 19 ὁ Πέργης Θεόδωρος, 20 ὁ Τριχινῆς Θεόδωρος, 21 ἅμα Τιμοθέῳ, 22 Συκεῶν Θεόδωρος, 23 Γεώργιος ὁ μέγας, 24 Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἡ βρύσις τῶν θαυμάτων ἡ σεμνὴ Ἐλισάβετ.

* δηλαδὴ τὰ κτῆνη.

** ἀνάγεται εἰς τὸ 1666.

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 405.

ὑπὸ παθῶν δουλούμενον ἐκλυτρώσασθαι δέομαι, **25** Μάρκε θεηγόρε, **26** Βασιλεῦ, **27** Σίμων καὶ Συμεών, **28** Ἰάκωβ, Σωσίπατρε, **29** οἱ ἐν Κυζίκῳ μάρτυρες, **30** Μένων τε καὶ Κλήμη καὶ, σὺν τῷ Ἰακώβῳ, Κερκύρα καὶ ληστήρχῳ, Ἰάκιστε, Φαυστίνε, Εὐφράσιε, Μαρσάλῳ, σὺν πλείοσι τε ἄλλοις.

Ὅτι φαιδρά ἐν κάλλεσιν ἀρετῶν ὤφθης, πάναγνε, τὴν καλοποιὸν τοῦ παντουργοῦ εὐπρέπειαν ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε τὴν ἐξ ἀμορφίας τῶν παθῶν εἰδεχθούσαν ψυχὴν μου καὶ τὸ κάλλος τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἀγνή, εὐπρεπεστάτως λαμπρύναι εἰς αἰῶνας.

Μὴν μήκος. Ὡδὴ θ'.

φέρει ἀκροστιχίδα Ὡδὴ αὕτη Σεργίου μοναχοῦ. Ὡδῆς ἀνευφημείσθωσαν παρ' ἡμῖν προφητῶν καὶ δικαίων ὁμῆγυρις πνευματικῆς **1** ὁ Ἱερεμίας ὁ θαυμαστός καὶ Ἀγγαῖος ὁ πάντιμος **2** Ἐσπερος, Ζωὴ, Κύριλλος ὁμοῦ σὺν τῷ Ἀθανασίῳ, **3** Τιμόθεος καὶ Μάρτυρα, Πέτρος καὶ Παῦλος ἅμα τῷ Σιλβανῷ.

Δεξάμενοι στεφάνους παρὰ Θεοῦ, **4** Ἰλαρίων, Εἰρήνη, Θεόφανες, **5** Μαργαριτῶ, ἅμα Πελαγίᾳ Γορδιανῇ, **6** Ἰωβ, **7** Σταυροῦ τῇ χάριτι· **8** σὺ, ὦ Ἰωάννη, ὁ τῆς βροντῆς υἱός, σὺν Ἀρσενίῳ Ἀκάκιε αἰτείσθε τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ σάλπιγξ ἡ φωνοῦσα τὰ μυστικά **9** Ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ μέγιστος καὶ στερεὸς ἅμα Χριστοφόρος, ὁ ἱερὸς Ἠσύχιος, Ἐπίμαχος, **10** αὐτοὶ τε Ἠσύχιος σὺν αὐτοῖς, Κοδράτος, Σχτορνίος, Ρουφίνος, ἀνευμείσθω **11** Μώκιος, σὺν τούτοις **12** Γερμανὸς ὁ κλεινός.

Αἰνέσωμεν συμφώνως τοὺς ἀθλητάς **13** Ἐπιφάνιον καὶ Γλυκερίαν πιστῶς, Παυσίκακον τὸν κλεινόν, **14** Ἰσίδωρον σὺν αὐτοῖς **15** Θεόδωρον τὸν μέγιστον ὡς ἡγιασμένος ἐπικληθεὶς, **16** Γεώργιον, τὸν θεῖον προφήτην Ζαχαρίαν, **17** Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν ὁμοῦ.

Ὑμνήσωμεν τοὺς μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ **18** σὺν Θεοδότῳ, ἄλλοις τε πλείοσι **19** Πατρίκιον, Μένανδρον, Ἀκάκιον σὺν αὐτοῖς, Πολύκρινον καὶ Κόλλουθον ἅμα Χριστοφόρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, **20** Θελέλαιον τὸν θεῖον, **21** Ἐλένην, Κωνσταντῖνον **22** καὶ Βασίλειον, **23** Μιχαὴλ τὸν σοφόν.

Τὸν μέγαν ἐν τοῖς θαύμασι **24** Συμεὼν εὐφημούντες, **25** τὸν θεῖόν τε Πρόδρομον, **26** Κάριον ὁμοῦ, **27** Ἐλικωνιάδα **28** καὶ Εὐτυχῶ, **29** πρώτην ἀγίαν Σύνοδον, Εὐτυχον, Ἰσαάκιον τὸν στερεόν, καὶ τοὺς ἀνκιρεθέντας ἐν Ἱεροσολύμοις Θωμᾶν, Ἐρμείαν μακκρῖσωμεν.

(ἐπεταὶ συνέχεια)

* οὐδεμία τῆς ἡμέρας ὑπόδειξις.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΑΡΝΗΣ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶ· Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκ. 16 καὶ ἡμερομηνίαν 31 Μαΐου 1903 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Κρουσταλίας Νικολάου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον.

Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐναγομένου Κωνσταντίνου Παναγιωτίδου ὑφιστάμενον γάμον ὡς ὑπαιτιότητος αὐτοῦ τοῦ φυγοδικούντος συζύγου Κωνσταντίνου Παναγιωτίδου.

Ὅρίζει προθεσμίαν 31 ἡμερῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μετὰ τῆς ἀνακοπῆς.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησι. Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεῖσιν τοῦ δικτακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

ἐπιβάλλει τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν διαλυτηρίων ἐγγράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια 360 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο, ἀπερασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1903, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Βάρνης.

ὁ πρόεδρος

Ὁ Βάρνης ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

1

Ὁ γραμματεὺς
N. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 3507 καὶ χρονολογ. 17 Μαΐου 1903 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἑλένης Μιχαήλ, τὴ γένος Εὐαγγελίου Θέμελη, κατὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς Μιχαήλ Κωνσταντίνου Μαρκου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει διαλυτὸν τὴν ἐν τοῖς διαδίκτοις ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Μιχαήλ Κ. Μάρκου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεῖσιν τοῦ δικτακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, ἀνιόντα μὲν εἰς γρόσια τριακόσια (ἀριθ. 300), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπερασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

+ ὁ πρῶτος Δρυῖνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

3

Ἐπεύθυνος I. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
Імені І. І. Мечникова

1948

02/09/25

902665

НБ ОНУ

П. III. 726 699